

“निरासोक्तं प्रकाशमन्वयम् आसीदिति शेषः निर्म-
लिकामितिवदव्ययीभावः । तदा आत्मानं देहं चकारा-
दन्यञ्च वस्तु दिङ्मतः अजिणी स्थानं ज्योतिरादित्यो
देवता, चक्षुरिन्द्रियं, ततो गुणस्य रूपस्य यज्ञोपहृणम्
अनेन रूपं विषयो दर्शितः” २२ श्रीधरः ।

“बोध्यमानस्य ऋषिभिरात्मनस्तज्जिह्वतः । कथौ
च निरभियतो तां दिशः श्रोतुं गुणग्रहः” २३ ।

“ऋषिभिर्वैदेर्बोध्यमानस्य तदात्मनः प्रबोधनं यज्ञीतु-
मिच्छतः ततो गुणग्रहः यज्ञग्रहणम्” २३ । श्रीधरः

“वस्तुनो गृहकाठिन्यलघुगुर्वीक्षणशीतताम् । जिह्वत-
स्त्वङ् निर्भिन्ना तस्यां लेभ महीरुहाः” २४ ।

“गृहत्वञ्च काठिन्यञ्च लघुत्वञ्च गुरुत्वञ्च आउष्णत्वञ्च
रूषदुष्णत्वं शीतताञ्चेत्यर्थः । यद्यप्यत्युष्णत्वमपत्वगीन्द्रिय-
विषयमेव तथापि तस्य जिह्वत्वाभावात् ओष्णत्वमित्युक्तं
गुर्वुच्येति पाठेः ब्रह्मादेशश्चान्दसः । वस्तुन एतान् धर्मान्
जिह्वतस्त्वङ्निर्भिन्ना त्वगिन्द्रियाधिष्ठानं चर्म जातमित्यर्थः ।
तस्यां रोमाणि, इन्द्रियं, महीरुहाश्च देवता जाता वस्तुनि
हस्तेनोत्तोलिते लघुत्वगुरुत्वयोर्ज्ञानात्तयोरपि त्वगि-
न्द्रियविषयत्वमिति पौराणिकाः २४ । श्रीधरः

“तत्र चान्तर्बहिर्वातस्त्वचाब्जगुणोद्भूतः” २५ ।

तत्र त्वचि अन्तर्बहिश्च वातो वायुर्वतः आहत्यस्थितः कर्त्तरि
निष्ठा । कथम्भूतः ? त्वचा ज्ञातो गुणस्यार्थो येन । अयमर्थः
त्वगिन्द्रियमेव बहिः कण्ठूतिषहितं स्पर्शं गृह्णतु रोमशब्दे-
नोच्यते । तत्र महीरुहाणां देवतात्वम् । अन्तर्बहिश्च स्पर्शं
गृह्णतु तद्देव त्वक्शब्देनोच्यते तत्र वातो देवता । तथाच
हतोये वक्ष्यति “त्वचमस्य विनिर्भिन्नां विविगुर्धिष्ण्यप्रभो-
बधोः । अयं च लोमभिः कण्ठून् वैरसौ प्रतिपद्यते ।
निर्भिन्नान्यस्य समीपि लोकपातोऽनिलोऽविशत् । प्राणि-
नांश्चैव संप्रत्ये येनासौ प्रतिपद्यते” इति । तत्र समी-
प्येति समीपलक्षिता त्वगियथेः प्राणेनांशेनेति प्राण-
वायुना व्याप्तेन त्वगिन्द्रियेणेत्यर्थः । बह्वृचस्युतौ त्वेक एवां-
शोनिर्दिष्टः “त्वङ्निरभियत त्वचोऽलोमानि लोमस्य
प्योपधिवनस्यतय इति” २५ । श्रीधरः

“हस्तौ रुरहस्तस्य नानाकर्मचक्रोर्मया । तयोस्तु
बलशानिन्द्र आदानसुभयाश्रयम्” २६ ।

“रुरहस्तः निर्भिन्नौ बलमिन्द्रियम् इन्द्रो देवता तदुभ-
याश्रयम् आदानं कर्म” २६ । श्रीधरः

“गतिं जिगीषतः पादौ रुरहातेऽभिकामिकाम् ।

पद्भ्यां यज्ञः स्वयं हव्यं कर्मभिः क्रियते नृभिः” २७

“अभिकामिकाम् अभोष्टां विहितामित्यर्थः । पद्भ्यां सह-
यज्ञो विष्णुरेव स्वयं तदधिष्ठातृरूपेण स्थितः । कर्मभिरिति
गत्याख्यकर्मशक्तिरिन्द्रियसक्तं हव्यं क्रियते इति गति-
प्राप्तं यज्ञार्थं हव्यं विषय इत्युक्तं नृभिरिति व्यष्टि-
जीवेषूपीयमेव रीतिरिति दर्शयन्नाधिकारित्वं यज्ञादीनां
दर्शयति” २७ श्रीधरः ।

“निरभियत शिशोवै प्रजानन्दावृताग्निः । उप-
स्य आसीत् कामानां प्रियं तदुभयाश्रयम्” २८ ।

“प्रजा अपत्यम् आनन्दोरतिः अमृतं स्वर्गादि तदर्थिनः
शिशोऽधिष्ठानम् उपस्य इन्द्रियं प्रजापतिसासीदिति
ज्ञेयम् । तदुभयाश्रयम् इन्द्रियदेवताश्रयम् । कामानां
स्त्रीसन्भोगानां सम्यग्नि प्रियं सुखम्” २८ श्रीधरः

“उत्सिद्धोर्ध्वोत्तमं निरभियत वै गुदम् । ततः
पाशुस्ततो मित् उत्तमं उभयाश्रयम्” २९ ।

“पाशुमलं भुक्ताद्यादीनाम् असारांशं त्यक्तुमिच्छोः
गुदपाशुमित्युत्तमं अधिष्ठानेन्द्रियदेवताविषयाः” २९ श्री०

“आसिष्टृष्योः पुरःपुर्या नाभिहारमपानतः । तत्पा-
पानस्ततो मृत्युः, पृथक्त्वसुभयाश्रयम्” ३० ।

“पुर्या देहात् पुरा देहान्तराणि आसिष्टृष्योः सर्वतो
गन्तुमिच्छोः, निरभियत इत्यनुषङ्गः । अपानतः अपग-
च्छतः पृथक्त्वं सरणं । नाभ्यादीन्यधिष्ठानादीनि नाभ्यां हि
प्राणपानयोर्बन्धविज्ञेये मृत्युरिति प्रसिद्धम्” ३० । श्री०

“आदित्योरुपपानानामासन् कुक्षान्मनाडयः । नद्याः
समुद्राश्च तयोस्तुष्टिः पुष्टिस्तदाश्रये” ३१ ।

“अन्नपानमादित्योः संप्रहेच्छोः कुक्षिश्च अन्त्राणि च
नाद्याश्चासन् । तत्र कुक्षिरधिष्ठानम् । अन्त्राणि अन्नसंप्रहे-
करणम् इन्द्रियस्थानीयं, नाद्यास्तु पानसंप्रहे तयोर्नाद्यान्त-
वर्गयोः क्रमेण नद्याः समुद्राश्च देवते तृष्टिरुदरभरणं पुष्टिस्तु
रसपरिणामतः स्वीकृत्यं, तदाश्रये तदुभयनिमित्ते तत्रात्र-
संप्रहेच्छोः कुक्षान्मनसमुद्रतुष्टय इति चतुष्टयं, पेयसंप्र-
हेच्छोः कुक्षिनाडीनदीपुष्टय इति विवेकः” ३१ श्री०

“निदिध्यासोरात्ममायां हृदयं निरभियत । ततो-
मनश्चन्द्र इति सङ्कल्पः कामएव च” ३२ ।

“निदिध्यासोर्नितरां चित्तवित्तमिच्छोः कामोऽभिहावः
हृदयमनश्चन्द्रसङ्कल्पा अधिष्ठानादयः” ३२ श्रीधरः ।

“त्वक्कर्मसांसृधिरमेदोमज्जास्थिधातवः । भूयस्-
तेजोमयाः सप्त, प्राणोव्योमान्वायुभिः” ३३ ।